

har sat sig ind i de Sager, som der handles om, om han virkelig selv har nogen selvstændig Dømmekraft, om han ikke gaaer i Andres. Le-debaand, om det ikke snarere er tillært end hentet ud af hans eget Indre og egen Overbeviisning, hvad han udtaler — er dette Hovedsagen at faae i Sandhed frisindebe Candidater, som ikke afhænge af Andre, hvilke maaffee just derfor kunde lægge saameget fastere Baand paa dem, jo mere de have været deres Hjælpere ved at føre dem frem baade til at tale og skrive og til at faae Stemmer for sig — jeg siger, er dette Hovedsagen, at vi kunne faae virkelig selvstændige frisindebe Candidater, da bør vi paa ingen Maade træffe nogen Foranstaltning, som vaanskeliggjør dette, at forelægge Kandidaten Spørgsmaal og bringe ham til selvstændigt og frit at udtale sin egen Mening og at udtale den i alle dens Enkeltheder; saaledes, at der ingen Tvivl mere bliver tilbage hos dem, han staaer frem for, om, i hvilken Betydning de skulle tage hans Ord. Og da nu disse Lovforslag, saavel det oprindelige, som navnlig det, der i Diebliffet foreligger os til Behandling, vil vaanskeliggjøre denne væsentlige Candidatprøve, saa maa jeg stemme mod dem begge.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke nægte, at det System, som Valgloven følger ved Indretninger af Valgdistricter, idet den gaaer frem efter et megel bestemt Hensyn til Folketallet, medfører adskillige Vaanskeligheder, og at disse intetsteds fremtræde med saa megen Styrke, som i det Valgdistrict, hvorom her er Tale. Det er blevet dannet, saaledes som det er, for nogenledes at kunne svare til de Bestemmelser, Valgloven indeholder om den Folkemængde, som skal være i ethvert Valgdistrict; men Den Samso, som udgjør en meget væsentlig Bestanddeel af Districtet, er ved sin affondrede Beliggenhed affkaaren fra at have en sikker Afgang til at deeltage i Valghandlingen selv. Jeg vil saaledes paa ingen Maade benægte den Trang, som har gjort sig gjældende til at henlede Rigsdagens Opmærksomhed paa dette Forhold, og som har fremkaldt disse Bestræbelser for at afhjælpe den, deels i det oprindelige Forslag, som den ærede Forslagsstiller har gjort, deels i det Forslag,

som Udvalget har fremsat. Naar der nu er Spørgsmaal om, hvilket Forslag man skal give Fortrinet — thi jeg troer, at det endnu ikke er fornødent at tale om Loven i sin Heelhed — da maa jeg være tilbøielig til, af de Grunde, som Udvalget har søgt at gjøre gjældende, at tiltræde den Anskuelse, at Udvalgets Forslag vel turde have mere for sig. Jeg nægter ikke, at, saaledes som af den ærede sidste Rigsdagsmand (F. A. Hansen) blev anført, de personlige Forhandlinger derved blive indskrænkede, men de falde jo dog ikke ganske bort; thi for det Første kunne saadanne Forhandlinger ogsaa for en stor Deel finde Sted i forberedende Møder forinden selve Valgdagen, og dernæst er der ved Udvalgets Forslag forbeholdt en personlig Forhandling med den Deel af Valgkredsens, hvori vedkommende Valgcandidat fremstiller sig. Det har for mig havt nogen Betænkelse, om man kunde være ganske sikker paa, at enhver af de to Afdelinger af Valgbestyrelsen havde, saaledes som Forslagets § 3 er affattet, noget Beviis for, at den Candidat, som melte sig Aftenen før Valgdagen, ogsaa havde anmeldt sig for den anden Afdeling. Det forekommer mig at være aldeles nødvendigt, at han har anmeldt sig for begge Afdelinger af Valgbestyrelsen, thi ellers vilde der kunne opstaae Forvirring, og han kan ikke rettelig komme til Valg, uden at han har anmeldt sig for dem begge, og det maa derfor vistnok være hver af Afdelingernes Pligt at affordre ham Beviis for, at han har anmeldt sig for den anden. Dette er ikke udtrykkeligt fremhævet i § 3, men det er imidlertid vistnok Meningen, ligesom det ogsaa vil være en Folge af de Pligter, som paaligge enhver af Valgbestyrelses Afdelinger. Jeg skal imidlertid henstille til Udvalget, om det ikke skulde være nødvendigt at udtale dette bestemt, for at det ikke skulde give Anledning til Forvirring. Forrigt har man jo ved ethvert af Forslagene søgt at gjøre, hvad man kunde, for at gennemføre en særegen Valgmaade for denne Valgkreds, men jeg maa, som sagt, foretrække Udvalgets Forslag.

Ordføreren: Ja, jeg maa fuldkommen erkjende, at det vistnok trænger til bestemtere at udtales, at den Forpligtelse paaligger Valgbestyrelsen, at paafee, at de fornødne Anmeld-